

<p>disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא ■ קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ^ ראיה- proof ■</p>
מקרא- key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בדלי שתוכו טהור וגבו טמא עסקינן, דמדינא סגי להו בכל דהו, ורבנן הוא דגזרו בהו דילמא חייס עלייהו ולא מבטיל ליה, וכיון דאיכא ריבויא לא צריך.	רבא:											!
אמור רבנן בטעמא, ואמור רבנן ברובא, ואמור רבנן בחזותא	רבא:											
מין בשאינו מינו - בטעמא												
מין במינו - ברובא												
היכא דאיכא חזותא - במראה.												
ופליגא דרבי אלעזר												
כשם שאין מצות מבטלות זו את זו, כך אין איסורין מבטלין זו את זו.	דאמר רבי אלעזר:											
מאן שמעת ליה דאמר: אין מצות מבטלות זו את זו?												
הלל היא												
אמרו עליו על הלל הזקן שהיה כורכן בבת אחת ואוכלן, משום שנאמר: (במדבר ט) על מצות ומרורים יאכלוהו.	דתניא: [הלל]											
חרסן של זב זבה - פעם ראשון ושני טמא, שלישי טהור במה דברים אמורים - שנתן לתוכו מים, אבל לא נתן לתוכו מים - אפילו עשירי טמא	תנן התם: [ת"ק]											
שלישי אע"פ שלא נתן לתוכו מים - טהור.	רבי אליעזר בן יעקב:											
מאן שמעת ליה דאמר: מין במינו לא בטיל? רבי יהודה												
פשתן שטוואתו נדה - מסיטו טהור, ואם היה לח - מסיטו טמא, משום משקה פיה	ורמינהו: [ת"ק]											
אף הרוטבו במים - טמא, משום משקה פיה ואפילו טובא.	רבי יהודה:											
שאני רוק דקריר.	רב פפא:											
נתערב בדם הפסולין - ישפך לאמה.												
במאי קמיפלגי?												
בגזרין גזירה במקדש קא מיפלגי	רב זביד:											
גזרין	דמר סבר: [ת"ק]											
לא גזרין.	ומר סבר: [רבי אליעזר]											
דכולי עלמא גזרין, והכא בדם התמצית מצוי לרבות על דם הנפש קא מיפלגי	רב פפא:											
שכיח	מר סבר: [ת"ק]											
לא שכיח.	ומר סבר: [רבי אליעזר]											
בשלמא לרב פפא, היינו דקתני: נתערב בדם הפסולין - ישפך לאמה, בדם התמצית - ישפך לאמה, אלא לרב זביד ליערבינהו וליתנינהו												
קשיא												
דם תמימים בדם בעלי מומין - ישפך לאמה.												
כוס בכוסות - רבי אליעזר אומר: אם קרב כוס אחד יקרבו כל הכוסות	[רבי אליעזר]											
אפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן - ישפך לאמה.	הכמים:											

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זכאים-כל הזכאים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ר	ס	ע
הניתנין למטה שנתערבו בניתנין למעלה - רבי אליעזר אומר: יתן למעלה, ורואה אני את התחתונים מלמעלן כאילו הם מים ויחזור ויתן למטה	[רבי אליעזר]																עט:
ישפך לאמה ואם לא נמלך ונתן - כשר.	הכמים:																עט:
הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתנין במתנה אחת - ינתנו במתנה אחת																	פ.
מתן ארבע במתן ארבע - ינתנו במתן ארבע																	פ.
מתן ארבע במתנה אחת - ר"א אומר: ינתנו במתן ארבע	[רבי אליעזר]																פ.
ינתנו במתנה אחת.	רבי יהושע:																פ.
הרי הוא עובר על כל תגרע	אמר לו רבי אליעזר:																פ.
הרי הוא עובר על כל תוסיף	אמר לו רבי יהושע:																פ.
לא נאמר כל תוסיף אלא כשהוא בעצמן	אמר לו רבי אליעזר:																פ.
לא נאמר כל תגרע אלא כשהוא בעצמו.	אמר לו רבי יהושע:																פ.
כשנתת עברת על כל תוסיף ועשית מעשה בידך, כשלא נתת עברת על כל תגרע ולא עשית מעשה בידך.	ועוד א"ר יהושע:																פ.
לא הכשיר ר"א אלא שנים שנים, אבל אחד אחד לא.	רבי אלעזר:																פ.
אפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן - ישפך לאמה	מתיב רב דימי, וחכמים אומרים:																פ.
מאי אחד? זוג אחד.	אמר ליה רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא, אסברא לך:																פ.
וצריכא, דאי איתמר בהא, בהא קא"ר אליעזר, משום דאיתעביד ביה כפרתו, אבל בהא אימא מודי להו לרבנן ואי איתמר בהא, בהא קאמרי רבנן, אבל בהא אימא מודו לרבי אליעזר, צריכא.																	פ.
צלוחית שנפלפו לתוכה מים כל שהן - ר"א אומר: יזה שתי הזאות	תנן התם: [רבי אליעזר]																פ.
פוסלין.	הכמים:																פ.
בשלמא רבנן סברי: יש בילה, והואה צריכה שיעור, ואין מצטרפין להזאות. אלא רבי אליעזר מאי קסבר? אי קסבר אין בילה, כי מזה שתי הזאות מאי הוי? דילמא תרוייהו מיא קא מזי?																	פ.
אלא קא סבר יש בילה																	פ.
אי קסבר אין הזאה צריכה שיעור, למה לי שתי הזאות?																	פ.
אלא קסבר הזאה צריכה שיעור																	פ.
ואי קסבר אין מצטרפין להזאות, כי מזה שתי הזאות מאי הוי? ואי נמי מצטרפין להזאות, מי ימר דמלא ליה שיעורא?																	פ.
לעולם יש בילה, והואה צריכה שיעור, והכא במאי עסקינן - כגון שנתערבו אחת באחת.	ריש לקיש:																פ.
לעולם יש בילה, והואה אין צריכה שיעור, וקנסא דקנסו רבנן כי היכי דלא משתרש ליה.	רבא:																פ.
[מים כל שהן תנן] ואין בילה יזה שתי הזאות.	רב אשי:																פ.
לדברי ר"א, הזאה כל שהוא מטהרת, הזאה אין צריכה שיעור, הזאה מחצה כשר ומחצה פסול	מיתבי, רבי:																פ.
הניתנין למעלה שנתערבו בניתנין למטה - רבי אליעזר אומר: יתן למעלה ורואה אני את התחתונים כאילו הם מים והתחתונים עלו לו	ועוד תניא: [רבי אליעזר]																פ.
ואי אמרת אין בילה, אמאי עלו לו? דילמא קיהיב עליונים למטה והתחתונים למעלה																	פ.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא רובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד.										!		◊	פ.
הא תחתונים עלו לו קתני										ז			פ.
לשם שירים.										!		◊	פ.
נתן למטה ולא נמלך - ר"א אומר: יחזור ויתן למעלה, והתחתונים עלו לן	ת"ש: [רבי אליעזר]										ז	◊	פ.
הכא נמי ברובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד.										!		◊	פ.
והא תחתונים עלו לו קתני										ז			פ.
לשם שירים.										!		◊	פ.
נתנו למעלה ולא נמלך - אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה, ואלו ואלו עלו לן	ת"ש:										ז	◊	פ.
הכא נמי ברובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד.										!		◊	פ.
והא אלו ואלו עלו לו קתני										ז			פ.
מי קתני אלו ואלו מודים? אלו ואלו עלו לו קתני, סיפא אתאן לרבנן, דאמרי: יש בילה.										!		◊	פ.
הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתינין במתנה אחת - ינתנו במתנה אחת	תא שמע:										ז	◊	פ.
ואי אמרת אין בילה, אמאי ינתנו במתנה אחת? דילמא מהאי קיהיב ומהאי לא קיהיב											ז		פ.
כגון שנתערבו אחת באחת.										!		◊	פ.
מתן ארבע במתן ארבע											ז	◊	פ.
הכא נמי שנתערבו ארבע בארבע.										!		◊	פ.
מתן ארבע במתנה אחת											ז	◊	פ.
וכי תימא: ה"נ בנתערב באחת										!		◊	פ.א.
אי הכי, אמר לו רבי יהושע: הרי הוא עובר על כל תוספי, הכא כל תוספי מהיכא?											ז	◊	פ.א.
בבלול לא פליגי, כי פליגי - בכוסות, לר"א אית ליה רואין, לרבנן לית להו רואין.	אלא אמר רבא:										!	◊	פ.א.
ובבלול לא פליגי?											ז		פ.א.
לא נחלקו ר"א וחכמים על דם חטאת שנתערב בדם עולה שיקרב, ברובע ונרבע שלא יקרב, על מה נחלקו? על דם תמימה שנתערב בדם בעלת מום	והתניא, א"ר יהודה:										ז	◊	פ.א.
יקרב בין בבולול בין בכוסות	שר"א אומר:										ז	◊	פ.א.
לא יקרב	וחכ"א:										ז	◊	פ.א.
רבי יהודה אליבא דר"א מתני בין בבולול בין בכוסות, ורבנן בכוסות פליגי.										!		◊	פ.א.
לא שנו אלא תחלת חטאת ועולה, אבל סוף חטאת ועולה - דברי הכל מקום עולה מקום שיריים	אביי:											◊	פ.א.
שירים צריכינן איצטבא.	א"ל רב יוסף, הכי אמר רב יהודה:											◊	פ.א.
לא שנו אלא תחלת חטאת ועולה, אבל סוף חטאת ועולה - דברי הכל מקום עולה מקום שירים.	וכן אמר ריש לקיש:										ז	◊	פ.א.
עדיין היא מחלוקת.	רבי יוחנן, ואיתימא רבי אלעזר:										ז	◊	פ.א.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ?שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קדש הם - שאם נתערב בדם קדשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף עולה ובכור, וש"מ: מקום עולה מקום שירים	מתיב רב הונא בר יהודה:											◊
לא, תחילת עולה ובכור.												◊
ומאי קא משמע לך? דאין עולין מבטלים זה את זה, האי (ויקרא טז) מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא												◊
תנאי היא, איכא דנפקא ליה מהכא, ואיכא דנפקא ליה מהכא.												◊
(ויקרא א) והקריבו בני אהרן את הדם וזרקו את הדם - מה ת"ל דם דם? שיכול אין לי אלא אלו שנתערבו בתמורתה שאף מחיים תקרב, מנין לרבות תודה ושלמים? מרבה אני תודה ושלמים שבאין בנדר ונדבה כמותה, מנין לרבות את האשם? מרבה אני את האשם שטעון מתן ד' כמותו, בכור ומעשר ופסח מנין? ת"ל: דם דם	מתיב רבא:											◊
מאי לאו סוף עולה ובכור, ושמע מינה: מקום עולה מקום שירים												◊
לא, תחילת עולה ובכור.												◊
ומאי קמ"ל? דאין עולין מבטלין זה את זה, מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא												◊
תנאי היא, איכא דנפקא ליה מהכא, ואיכא דנפקא ליה מהכא.												◊
והני תנאי מולקח מדם הפר ומדם השעיר לא ילפי - קסברי: אין מערבין לקרנות, מדם דם לא ילפי דם דם לא משמע להו, אלא מקודש הם מאי טעמא לא ילפי?												◊
קודש הם - הם קריבין, ואין תמורתן קריבה.	קסברי:											◊
ואידך?												◊
נפקא ליה (ויקרא כז) מאם שור אם שה לה' הוא - הוא קרב, ואין תמורתו קריבה.	[אידך]											◊
נתן למעלה ולא נמלך - אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה, אלו ואלו עולין לו	ת"ש:											◊
מאי לאו דאיערוב חטאת ועולה, וכיון דיהיב ליה למעלה הוה להו שירים, וקתני: אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה, ושמע מינה: מקום עולה מקום שירים												◊
הכא במאי עסקינן - כגון דאיערב חטאת החיצונה בשירים הפנימים.	יוסף אמר, אמרי											◊
ונימא מר: כגון דאיערב בשירים	א"ל אביי:											◊
דלמא הא קמ"ל, אפילו למ"ד שירים מעכבין, חסרו - אין מעכבין.												◊
הא אוקימנא ההיא ברובא עליונים, וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד	רבא תוספאה לרבינא:											◊
ה"מ למאן דאמרו מעיקרא אין בילה, מסקנא בכוסות פליגי.	א"ל: [רבינא]											◊
הניתנין בפנים שנתערבו בניתינן בחוץ - ישפכו לאמה.												◊
נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים - כשר												◊
בפנים וחזר ונתן בחוץ - רבי עקיבא פוסל	[רבי עקיבא]											◊
מכשירים	חכמים:											◊
כל דמים שנכנסו לכפר בהיכל - פסולין	שר"ע אומר:											◊
חטאת בלבד	וחכמים אומרים:											◊
אף האשם, שנאמר: (ויקרא ו) כחטאת כאשם.	רבי אליעזר:											◊
וניפלוג גמי ר"א בהא												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator											
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היכי ליעביד?											!	⚡	פא:
נתיב בחוץ והדר נתיב לפנים											!	!	פא:
כשם שמצוה להקדים עליונים לתחתונים, כך מצוה להקדים פנים לחוץ											!	⚡	פא:
ונתיב לפנים והדר נתיב לחוץ											!	!	פב:
כיון דאיכא חטאת ואשם דכי נכנס דמן פסולין, לא פסיקא ליה.											!	⚡	פב:
שהיה ר"ע אומר וכו'.	[רבי עקיבא]											■	פב:
משל למה הדבר דומה? לתלמיד שמזג לרבו בחמין, ואמר לו: מזוג לי, אמר לו: במה? אמר לו: לא בחמין אנו עסוקין? עכשיו בין בחמין בין בצונן - הכא נמי, מכדי בחטאת עסקינן ואתי, חטאת דכתב רחמנא ל"ל? אלא לאו חטאת קאמינא לה אלא כל קדשים.	רב יהודה אמר שמואל:											■	פב:
מכדי איתרבו כל קדשים לגבי מזבח לענין מריקה ושטיפה חטאת דכתב רחמנא ל"ל? ש"מ: חטאת אין, מידי אחרינא לא - והא לא דמיא אלא לתלמיד שמזג לרבו בין בחמין בין בצונן, אמר לו: אל תמזוג לי אלא חמין	מתקיף לה רב הונא בריה - דרב יהושע:											■	פב:
אלא טעמא דר"ע מחטאת וכל חטאת												■	פב:
חטאת - אין לי אלא חטאת, קדשי קדשים מניין? ת"ל: (ויקרא ו) כל חטאת, קדשים קלים מניין? ת"ל: וכל חטאת, דבר ר"ע	דתניא: [רבי עקיבא]											■	פב:
אפילו אתה מרבה כל היום כולו אינו שומע לך, אלא: חטאת - אין לי אלא חטאת יחיד, חטאת צבור מניין? ת"ל: כל חטאת, ואין לי אלא חטאת זכר, חטאת נקבה מניין? ת"ל: וכל.	אמר לו רבי יוסי הגלילי:											■	פב:
כלפי לייא?												⚡	פב:
אלא ה"ק: אין לי אלא חטאת נקבה, חטאת זכר מניין? ת"ל: וכל חטאת.												■	פב:
וסבר רבי יוסי הגלילי האי קרא להכי הוא דאתא?												⚡	פב:
כל הענין כולו אינו מדבר אלא בפרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, לשרוף פסוליהן אבית הבירה ולעמוד בלא תעשה על אכילתו	והתניא, רבי יוסי הגלילי:											⚡	פב:
חטאת שנכנס דמה לפני ולפנים מניין?	אמרו לו:											⚡	פב:
(ויקרא י) הן לא הובא	אמר להם: [רבי יוסי הגלילי]											⚡	פב:
לדבריו דר"ע קאמר.												!	פב:
חטאת שקבל דמה בשני כוסות, יצא אחד מהן לחוץ - הפנימי כשר												■	פב:
נכנס אחד מהם לפנים - ר' יוסי הגלילי מכשיר בחיצון	[רבי יוסי הגלילי]											■	פב:
פוסלין.	חכמים:											■	פב:
מה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוץ - לא עשה את המשויר כיוצא, מקום שאין המחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא נעשה את המשויר כנכנס.	רבי יוסי הגלילי:											⚡	פב:
נכנס לכפר אע"פ שלא כפר - פסול, דברי ר"א	[רבי אליעזר]											■	פב:
עד שיכפר	רבי שמעון:											■	פב:
אם הכניס שוגג - כשר.	רבי יהודה											■	פב:
כל הדמים פסולין שנתנו ע"ג המזבח - לא הרצה הציץ אלא על הטמא, שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא.												■	פב:
ק"ו, ומה במקום שמחשבה פוסלת בחוץ - לא פסל דם שבחוץ את שבפנים, מקום שאין מחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא יפסול דם שבפנים את שבחוץ	תניא, א"ר יוסי הגלילי:											■	פב:
הרי הוא אומר: (ויקרא ו) אשר יובא מדמה, אפילו מקצת דמה.	אמרו לו:											⚡	פב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ק"ו ליוצא מעתה, ומה במקום שאין מחשבה פוסלת בפנים - פוסל דם שבפנים את שבחוץ, מקום שמחשבה פוסלת בחוץ - אינו דין שיפסול דם שבחוץ את שבפנים	אמר להם: [רבי יוסי הגלילי]									⚡		◊
הרי הוא אומר: אשר יובא, הנכנס פוסל ואין היוצא פוסל.	אמרו לו:									!		◊
ותהא מחשבה בפנים פוסלת מקל וחומר: ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - מחשבה פוסלת בחוץ, מקום שפסל דם שבפנים את דם שבחוץ - אינו דין שתהא מחשבה פוסלת בפנים										⚡		◊
הרי הוא אומר: (ויקרא ז) ביום השלישי, מקום שיהא משולש, בדם בבשר באימורים.										!		◊
ולא תהא מחשבה פוסלת בחוץ מקל וחומר: ומה מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - אין מחשבה פוסלת בפנים, מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - אינו דין שלא יהא פוסל מחשבה בחוץ										⚡		◊
ת"ל: שלישי - זהו חוץ לזמנו, פיגול - זהו חוץ למקומו.										!		◊
בשר היוצא לחוץ - פסול, הנכנס לפנים - כשר												◊
שיהא בדין שפסול, ומה במקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - בשר היוצא לחוץ פסול, מקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - בשר הנכנס בפנים אינו דין שיפסול										⚡		◊
הרי הוא אומר: מדמה, דמה ולא בשר.										!		◊
ק"ו לבשר היוצא מעתה, ומה במקום שפסל דם שבפנים את שבחוץ - בשר הנכנס לפנים כשר, מקום שלא פסל דם שבחוץ את שבפנים - בשר היוצא לחוץ אינו דין שכשר										⚡		◊
הרי הוא אומר (שמות כב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו - נאסר.										!		◊
פנימה - אין לי אלא פנימה, היכל מנין? ת"ל: (ויקרא י) אל הקדש פנימה.	תנו רבנן:											◊
ויאמר קודש ואל יאמר פנימה										⚡		◊
בא זה ולימד על זה, מידי דהוה אתושב ושכיר	רבא:									!		◊
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים	דתניא:									!		◊
יאמר תושב ואל יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כ"ש										⚡		◊
אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם יהא אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שזה קנוי קנין עולם, וזה קנוי קנין שנים ואינו אוכל.										!		◊
בשלמא התם תרי גופי נינהו, דאי נמי כתב רחמנא יאכל הוה שכיר הוה ליה שכיר מילתא דאתי בק"ו ומילתא דאתי בק"ו טרח וכתב לה קרא, אלא הכא כיון דאיפסל בהיכל, לפני ולפנים מאי בעי?	א"ל אביי:									⚡		◊
לא נצרכא אלא לדרך משופש.	אלא אמר אביי:									!		◊
והא הבאה כתיב ביה	א"ל רבא:									⚡		◊
כל מידי דחשיב עליה לפני ולפנים לא מיפסל בהיכל.	אלא אמר רבא:									!		◊
פר העלם דבר של צבור ושעיר עבודת כוכבים שהכניס דמן לפני ולפנים, מהו? מי אמר? - אל הקודש פנימה - כל היכא דקרינן אל הקודש קרינן ליה פנימה, כל היכא דלא קרינן אל הקודש לא קרינן פנימה, או דלמא שלא במקומן הוא?	בעי רבא:									^		◊
ואם תימצי לומר: שלא במקומן הוא, פר ושעיר של יום הכיפורים שהוה מדמן על הבדים והוציאן להיכל והכניסן, מהו? מי אמרינן: מקומן הוא, או דלמא הואיל ונפק נפק?										^		◊
ואם תימצי לומר: הואיל ונפק נפק, הוה מדמן על הפרכת והוציאן למזבח והכניסן, מהו? הכא ודאי חד מקום הוא, או דילמא יציאה קרינא ביה?										^		◊
תיקו.										■		◊
נכנס לכפר.												◊
נאמר כאן לכפר בקודש, ונאמר להלן (ויקרא טז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקדש, מה להלן בשלא כיפר, אף כאן בשלא כיפר	תניא, רבי אליעזר:									◆		◊
נאמר כאן לכפר, ונאמר להלן (ויקרא טז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר, מה להלן בשכיפר, אף כאן בשכיפר.	רבי שמעון:									◆		◊

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה < מעשה-story O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
<p>מקרא-kev:</p>	

זכחים-כל הזכחים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
במאי קמיפלגי?											▲		פג.		
דנין הוין מחוץ, ואין דנין הוין מבפנים	מ"ס: [רבי אליעזר]										■	!	◊	פג.	
דנין בהמה מבהמה, ואין דנין בהמה מאדם.	ומ"ס: [רבי שמעון]										■	!	◊	פג.	
[אם הכניס שוגג - כשר]	רבי יהודה:												■	<	פג.
הא מזיד - פסול													■	◊	פג.
בשכיפר או בשלא כיפר?												▲	◊	פג.	
ממשמע שנאמר: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקודש, מה ת"ל (ויקרא טז) והשורף?	רבי ירמיה: תניא:										▲	■	!	◊	פג.
מה תלמוד לומר והשורף? לגופיה איצטריך.											‡	■	!	◊	פג.
אלא מה ת"ל חטאת חטאת?											▲	■	!	◊	פג.
לפי שלא למדנו אלא לפר ושעיר של יום הכפורים שנשרפין אבית הדשן מטמאין בגדים, שאר נשרפין מניין? ת"ל: חטאת חטאת, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										!	■	!	◊	פג.
אינו צריך, הרי הוא אומר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת, שאין תלמוד לומר לכפר, מה תלמוד לומר לכפר? לימד על כל המתכפרים שהשורפן מטמא בגדים.	רבי מאיר:										!	■	!	◊	פג.
ורבי יהודה?											‡	■	!	◊	פג.
לכפר לא משמע ליה.	[רבי יהודה]										!	■	!	◊	פג.
מאי טעמא? לאו משום דמיבעיא ליה לגזירה שוה.													!	◊	פג.
הדרן עלך כל הזכחים שנתערבו															

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	פג
המזבח מקדש את הראוי לו.													■	פג.
כל הראוי לאישים - אם עלה לא ירד, שנאמר: (ויקרא ו) היא העולה על מוקדה, מה עולה שהיא ראויה לאישים - אם עלתה לא תרד, אף כל שהוא ראוי לאישים - אם עלה לא ירד.	רבי יהושע:												■	פג.
כל הראוי למזבח - אם עלה לא ירד, שנאמר: היא העולה על מוקדה על המזבח, מה עולה שהיא ראויה למזבח - אם עלתה לא תרד, אף כל דבר שהוא ראוי למזבח - אם עלתה לא תרד.	רבן גמליאל:												■	פג.
אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדם והנסכים, שרבן גמליאל אומר: לא ירדו, ורבי יהושע אומר: ירדו.													◇	פג.
הזבח כשר ונסכים פסולין, הנסכים כשירים והזבח פסול, אפי' זה וזה פסולין - הזבח לא ירד, והנסכים ירדו.	רבי שמעון:												■	פג.
ראוי לו - אין, שאין ראוי לו - לא													◇	פג:
למעוטי מאי?													^	פג:
למעוטי קמציין שלא קידשו בכלי.	רב פפא:												◇	פג:
מאי שנא מדעולא?	מתקיף לה רבינא:												ז	פג:
אימורי קדשים קלין שהעלן לפני זריקת דמן לא ירדו, נעשו לחמו של מזבח	דאמר עולא:												ז	פג:
הנך לא מיחסרו מעשה בגופייהו, הני מיחסרו מעשה בגופייהו.													!	פג:
כל הראוי לאישים כו'.	רבי יהושע:												■	פג:
ורבן גמליאל נמי הכתיב: עולה על מוקדה													ז	פג:
ההוא לאהדורי פוקעין הוא דאתא.	[רבן גמליאל]												!	פג:
ואידך לאהדורי פוקעין מנא ליה?													ז	פג:
נפקא ליה מאשר תאכל האש.	[רבי יהושע]												!	פג:
ואידך?													ז	פג:
ההוא מיבעי ליה: לעכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עכולי קטורת	[רבן גמליאל]												!	פג:
(ויקרא ו) אשר תאכל האש את העולה על המזבח - עכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עכולי קטורת.	דתני רבי חנינא בר מניומי בר' אליעזר בן יעקב:												■	פג:
ואידך?													ז	פג:
לאו ממילא ש"מ דעכולי עולה מהדרינן?	[רבי יהושע]												!	פג:
כל הראוי כו'.	רבן גמליאל:												■	פג:
ורבי יהושע נמי הכתיב: מזבח													ז	פג:
ההוא מיבעיא ליה: מאי קאמר רחמנא? כל הראוי למוקדה מקדש מזבח.	[רבי יהושע]												!	פג:
ואידך?													ז	פג:
מזבח אחרינא כתיב.	[רבן גמליאל]												!	פג:
ואידך?													ז	פג:
חד להיכא דהיתה לה שעת הכושר, וחד להיכא דלא היתה לה שעת הכושר.	[רבי יהושע]												!	פג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואידך?											ז	פג:
כיון דפסולין נינהו ורבינהו רחמנא, לא שנא היתה לו שעת הכושר, לא שנא לא היתה לו שעת הכושר.	[רבן גמליאל]										!	פג:
הזבח כשר כו'.	רבי שמעון:											פג:
עולה - מה עולה הבאה בגלל עצמה, אף כל הבאין בגלל עצמן, יצאו נסכים הבאין בגלל זבח	תניא, רבי שמעון:											פג:
מתוך שנאמר (שמות כט) כל הנוגע במזבח יקדש, שומע אני בין ראוי ובין שאינו ראוי, ת"ל: (שמות כט) כבשים, מה כבשים ראויין, אף כל ראוי	רבי יוסי הגלילי:											פג:
(שמות כט) עולה מה עולה ראויה, אף כל ראויה.	רבי עקיבא:											פג:
מאי בינייהו?											^	פג:
עולת העוף פסולה איכא בינייהו, מר מייתי לה מעולה, ומר מייתי לה מכבשים.	רב אדא בר אהבה:										!	פג:
ולמאן דמייתי לה מכבשים, הכתיב: עולה											ז	פג:
אי כתיב כבשים ולא כתיב עולה, ה"א אפילו מחיים, כתב רחמנא עולה.											!	פג:
ולמאן דמייתי ליה מעולה, הא כתיב: כבשים											ז	פג:
אי כתיב עולה ולא כתיב כבשים, הוה אמינא אפילו מנחה, כתב רחמנא כבשים.											!	פג:
מאי איכא בין הני תנאי להני תנאי דמתניתין?											^	פג:
קמצים שקדשו בכלי איכא בינייהו, לתנאי דידן - לא ירדו, לתנאי דמתניתא - ירדו.	רב פפא:										!	פג:
מנחה הבאה בפני עצמה, לדברי כולן - לא תרד, לדברי רבי יוסי הגלילי ור"ע - תרד. מנחה הבאה עם הזבח, לדברי ר"ג ורבי יהושע - לא תרד, לדברי כולן - תרד. נסכים הבאין בפני עצמן, לדברי כולן - ירדו, לדברי ר"ג ור"ש - לא ירדו: נסכין הבאין עם הזבח, לדברי כולן - ירדו, לדברי ר"ג לחודיה - לא ירדו.	ריש לקיש:											פג:
פשיטא											ז	פד:
מנחה הבאה בפני עצמה איצטריכא ליה, וכדרבא											!	פד:
מתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום.	דאמר רבא:										!	פד:
ונשמעינן כדרבא											ז	פד:
נסכים הבאים עם הזבח איצטריכא ליה, דקא מקרב להו למחר וליומא אחרא, ס"ד אמינא, הואיל ואמר מר: (במדבר כט) מנחתם ונסכיהם - בלילה, מנחתם ונסכיהם - למחר, כנסכים הבאין בפני עצמן דמו ומודי ר"ש דלא ירדו, קמ"ל.											!	פד:
אלו אם עלו לא ירדו: הלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו.	[ת"ק]											פד:
שנשחט בלילה, ונשפך דמה, ויצא דמה חוץ לקלעים - אם עלתה תרד	רבי יהודה:											פד:
לא תרד שר"ש אומר: כל שפסולו בקדש - הקדש מקבלו, לא היה פסולו בקדש - אין הקדש מקבלו.	רבי שמעון:											פד:
ואלו שלא היו פסולין בקדש: הרובע והנרבע, והמוקצה והנעבד, והאתנן והמחיר, והכלאים והטרפה, והיוצא דופן ובעלי מומין	[ת"ק]											פד:
מכשיר בעלי מומין	רבי עקיבא:											פד:
דוחה היה אבא את בעלי מומין מע"ג המזבח.	רבי חנינא סגן הכהנים:											פד:
כשם שאם עלו לא ירדו, כך אם ירדו לא יעלו												פד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא- <u>key</u> :	

זבחים-המזבח מקדש	ממרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א			
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
וכולן שעלו חיים לראש המזבח - ירדו.																פד.
עולה שעלתה חיה לראש המזבח - תרד, שחטה בראש המזבח - יפשיט וינתחה במקומה.																פד.
(ויקרא ו) זאת היא העולה - הרי אלו ג' מיעוטיין, פרט לשנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים - שאם עלתה תרד.		תניא, ר' יהודה:														פד.
עולה - אין לי אלא עולה כשרה, מנין לרבות שנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים, והלך, והיוצא, והטמא, ושנשחטה חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו, הניתנין למטה שנתנו למעלה ולמעלה שנתנו למטה, והניתנין בחוץ שנתנו בפנים, בפנים שנתנו בחוץ, ופסח וחטאת ששחטן שלא לשמן, מניין? ת"ל: תורת העולה, ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו. יכול שאני מרבה הרובע והנרבע, והמוקצה והנעבד, ואתנן ומחיר, וכלאים וטרפה ויוצא דופן? ת"ל: זאת.		רבי שמעון:														פד.
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?																פד.
אחר שריבה הכתוב ומיעט, מרבה אני את אלו שהיה פסולן בקדש, ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקודש.																פד.
ורבי יהודה מיייתי לה מהכא, - מפני מה אמרו: לן כשר? שהרי לן כשר באימורין. לן באימורין כשר? שהרי לן כשר בבשר. יוצא? שהיוצא כשר בבמה. טמא? הואיל והותר לעבודת ציבור. חוץ לזמנו? הואיל ומרצה לפיגולו. חוץ למקומו? הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו. שקבלו פסולין וזרקו את דמו? בהנך פסולי דחזו לעבודת ציבור.		[רבי יהודה]														פד:
וכי דנין דבר שלא בהכשרו מדבר שבהכשרו?																פד:
תנא אזאת תורת העולה ריבה סמך ליה.																פד:
השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ - חייב, לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ.		רבי יוחנן:														פד:
השוחט עוף בפנים ומעלה בחוץ - פטור, שחט בחוץ ומעלה בחוץ - חייב		מתיב רב חייא בר אבין:														פד.
נימא: לא תהא פחותה משוחט ומעלה בחוץ																פד.
תיובתא.																פד.
איבעית אימא: שחיטת העוף בפנים מיקטל קטליה.																פד.
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן - לא ירדו, נעשו לחמו של מזבח.		עולא:														פד.
שנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים		רבי זירא, אף אנן נמי תנינא:														פד.
ומה התם דאם בא לזרוק אין לו לזרוק, אמרת: אם עלו לא ירדו, הכא דאם בא לזרוק זורק לא כל שכן																פד.
תרגמא: אקדשי קדשים.																פד.
והרי פסח קדשים קלים הוא																פד.
תרגמא: בשלא לשמן.																פד.
וכולן שעלו חיון לגבי מזבח - ירדו		תנן:														פד.
הא שחוטין - לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים, לא שנא קדשים קלים																פד.
לא, הא שחוטין - מהן ירדו, מהן לא ירדו.																פד.
והא כולן קתני																פד.
כולם אחיין.																פד.
פשיטא																פד.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-kev:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לעולם אחיין, ובדוקין שבעין, ואלבא דר"ע												!	◇	פה:	
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]											!	◇	פה:	
במאי אוקימתא? בפסולין												⚡	◇	פה:	
וכן עולה שעלתה חיה לראש המזבח - תרד, שחטה בראש המזבח - יפשיט וינתח במקומה	אימא סיפא:											⚡	◇	פה:	
ואי פסולה, בת הפשט ונתוח היא? (ויקרא א) ונתח אותה אמר רחמנא, אותה כשרה ולא פסולה												⚡	◇	פה:	
סיפא אתאן לכשרה.												!	◇	פה:	
ומאי קמשמע לן?												⚡	◇	פה:	
דיש הפשט ונתוח בראש המזבח.												!	◇	פה:	
ולמאן דאמר: אין הפשט ונתוח בראש המזבח, מאי איכא למימר?												⚡	◇	פה:	
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה, ורבי אלעזר ברבי שמעון היא												!	◇	פה:	
כיון שנזרק הדם והורצה בשר שעה אחת, יפשיטנה ועורה לכהנים.	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											!	◇	פה:	
כיצד עושה? מוריד את הקרבים למטה ומדיחן	ואלא דקתני:											⚡	◇	פה:	
למה לי?												⚡	◇	פה:	
היכי נעביד? נקריבינהו בפרתייהו? (מלאכי א) הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך.												!	◇	פה:	
אנן הכי קאמרינן, מדיחן למה לי?												⚡	◇	פה:	
דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע - נסקינהו.												!	◇	פה:	
ואנן ניקו נעביד להו לכהנים מילתא דאתו בה לידי תקלה?												⚡	◇	פה:	
אפ"ה עדיפא, שלא יהו קדשי שמים מוטלים כנבילה.												!	◇	פה:	
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן, ירדו או לא ירדו?	רבי חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:												^	◇	פה:
ותיבעי לך מעילה	א"ל רבי אמי:												⚡	◇	פה:
מעילה לא קמיבעיא לי, דזריקה הוא דקבעה להו במעילה, כי קמיבעיא לי - ירידה	א"ל: [רבי יוחנן]											!	◇	פה:	
ופשיט: לא ירדו, ואין בהן מעילה.	[רבי יוחנן]											!	◇	פה:	
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן, יש בהן מעילה או לא?	רב נחמן בר יצחק מתני הכי: א"ר חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:												^	◇	פה:
ותיבעי לך ירידה	א"ל רבי אמי:												⚡	◇	פה:
ירידה לא קא מיבעיא לי, דנעשו לחמו של מזבח, כי קמיבעיא לי - מעילה	א"ל: [רבי יוחנן]											!	◇	פה:	
ופשיט הכי: לא ירדו, ואין בהן מעילה.	[רבי יוחנן]											!	◇	פה:	
ואלו לא היה פסולין וכו'.													■	<	פה:
לא הכשיר ר"ע אלא בדוקין שבעין, הואיל וכשרים בעופות, והוא שקדם הקדשן את מומן ומודה ר"ע בעולת נקבה, דכשקדם מומה להקדשה דמיא.	רבי יוחנן:												■	◇	פה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה story-מעשה- מקרא-<u>key</u></p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יש נרבע בעופות, או אין נרבע בעופות? מי אמר מן הבהמה - להוציא את הרובע והנרבע, כל היכא דאיתיה ברובע איתיה בנרבע, כל היכא דליתיה ברובע ליתיה בנרבע, או דלמא הרי נעבדה בו עבירה?	בעי רבי ירמיה:											◊	פה:	
ר"ע מכשיר בעלי מומין	רבה, ת"ש:										■	◊	פה:	
ואם איתא, נכשיר נמי בנרבע, הואיל וכשר בעופות, שמע מינה.												!	◊	פה:
הנרבע, והמוקצה והנעבד, ואתגן ומחיר, וטומטום ואנדרוגינוס - כולן מטמאין בגדים אבית הבליעה	רב נחמן בר יצחק, אף אנן נמי תנינא:											■	פה:	
ש"מ.												■	פה:	
רבי חנינא סגן הכהנים כו'.												■	פה:	
מאי קמ"ל?												◊	פה:	
איבעית אימא: מעשה קמ"ל												!	◊	פה:
ואיבעית אימא: מאי דוחה? כלאחר יד.												!	◊	פה:
כשם שאם עלה כו'.												■	פה:	
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור - יעלו.	עולא:											■	פה:	
רב מרי מתני ארישא.												■	פה:	
רב חנינא מסורא מתני אסיפא:												■	פה:	
העצמות והגידין, והקרנים והטלפים, בזמן שמחוברין - יעלו, פירשו - לא יעלו	[סיפא]											■	פה:	
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור - יעלו.	עולא:											■	פה:	
מאן דמתני אסיפא, כ"ש ארישא ומאן דמתני ארישא, אבל אסיפא לאו בני הקטרה נינהו.												■	פה:	
ואלו אם עלו ירדו: בשר קדשי קדשים, ובשר קדשים קלים, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, והקטורת.												■	פה:	
הצמר שבראשי כבשים, ושער שבזקן תישים, והעצמות, והגידים והקרנים, והטלפים, בזמן שהם מחוברים - יעלו, שנאמר: (ויקרא א) והקטיר הכהן את הכל, פירשו - לא יעלו, שנאמר: (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם.												■	פה:	
והקטיר הכהן את הכל המזבחה - לרבות העצמות והגידים, והקרנים והטלפים יכול אפילו פירשו? תלמוד לומר: ועשית עולותיך הבשר והדם. אי בשר ודם, יכול יחלוץ גידין ועצמות ויעלה בשר לגבי מזבח? ת"ל: והקטיר הכהן את הכל, הא כיצד? מחוברין - יעלו, פירשו - אפ"ל הן בראש המזבח ירדו.	ת"ר:											■	פה:	
מאן תנא דשמעת ליה דאמר: פירשו ירדו?												^	פה:	
רבי היא												!	פה:	
(ויקרא א) והקטיר הכהן את הכל המזבחה - לרבות העצמות והגידין והקרנים והטלפים אפילו פירשו, ואלא מה אני מקיים (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם? לומר לך: עיכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עיכולי גידין ועצמות	דתניא: [ת"ק]											■	פה:	
כתוב אחד אומר: והקטיר הכהן את הכל המזבחה - ריבה, וכתוב אחד אומר: ועשית עולותיך הבשר והדם - מיעט, הא כיצד? מחוברין - יעלו, פירשו - אפ"ל הן בראש המזבח ירדו.	רבי:											■	פה:	